

Lek

Het begon met vocht onder het vast tapijt van haar geheugen.
Langzamerhand lekte ze.
Herinneringen die geluidloos uiteenspatten.
In druppels van haar eigen temperament
Bekend werd raadselachtig. Nieuw was altijd tweedehands.
Soms hield ze haar hand tegen haar hoofd om de stroom te stuiten.

Haar wereld veranderde. Elke kamer werd ergens anders.
Tijdelijk tot het einde.
Tot haar hoofd was uitgelekt.

“Dag moederke, een beetje van het zonnetje kunnen genieten?”
Eén ding kon ze nooit vergeten: de galg voor wie het verkleinwoord bedacht.